

Partille i framtiden, Ella

Min största dröm är att få åka till rymden i en rymdraket. Det är det ända jag önskar mej. Ella, Ella vakna, vi ska äta frukost, sa mamma. Åh, varför måste det alltid vara morgon, suckade jag. Jag hasade ner i trappan.

-Jag orkar inte, stönade jag.

-Kom igen nu, sa mamma. Ta lite yoghurt, sa hon.

-Hur mycket är klockan, gäspade jag.

-8, sa mamma. Skynda dej nu, sa mamma. Jaja, jag får väl ta lite yoghurt, tänkte jag. När jag ätit upp gick jag till dator för jag skulle skriva lite på min blogg.

Jag skrev såhär:

Nu är det morgon och jag hatar när det är morgon. Det är så himla störande. Mamma bara väcker mej så jag får inte njuta av morgonen. Jag bara önskar att det är helg. Förresten har en ny planet hittats som heter karrapunus. min största dröm är att åka till den planeten.

Det var det jag skrev idag. Jag brukar skriva lite ibland. Det är min rymd blogg. Jag la in några bilder också.

-Gumman kom nu, ropade mamma.

-Jaja jag kommer, sa jag.

-Glöm inte ryggen, sa mamma.

Åh mamma är alltid så himla petig, suckade jag. Jag gick långsamt på trottoaren på väg till skolan. Jag mötte min kompis Mia på vägen.

-Hej, skrek hon. Visste du att vi ska ha tema rymden idag, sa hon.

-Va, ska vi, sa jag.

-Visst, sa hon. Nu kan du ju lära oss en del, sa Mia.

-Kom vi springer, sa jag. Vi stannade på skolgården.

-Vad är det, sa Mia.

Alla barnen hade flockats runt en stor konstig grön rund sak.

-Det ser ut som en tidsmaskin, sa jag.

-Men, det kan det väl inte vara, sa Mia.

-Tydligt är det det, sa jag. Kom, det ringer in, sa jag.

-Hej, har ni sätt den där konstiga saken på skolgården, sa Linus.

Linus är skolans snyggaste kille. Vi gick in i klassrummet.

-Hej alla barn, sa fröken.

-Hej, sa alla barn. Som jag har förstått att undrar ni vad det är för en konstig grej på skolgården, började hon. Det är en önskemaskin man kan önska, sa hon. Man kan önska sej vad man vill, sa fröken. Där! Kom det en ide i mitt huvud.

-Eh, fröken, började jag. Jag behöver gå på toaletten, lurades jag.

-Ja kom tillbaka snart, sa fröken. Jag smög ut från klassrummet. Jag tog på mej jackan och skorna. Jag smög ut till maskinen. I den var det

massa knappar och luktade rök. Den skakade till. Jag ramlade baklänges och på en knapp. Den började pipa, 10987654321 0, den for iväg. Den landade med en duns i ett rum. En hög och mörk röst sa:

VAD ÖNSKAR DU DEJ LILLA FLICKA, SEJ DET HÖGT OCH TRYCK PÅ KNAPPEN,

-Mm, tänk nu, nu vet jag, sa jag. Jag önskar att jag får åka i en rymdraket till den nya planeten karrapunus, sa jag. Det började ryka i rummet. Ett alarm gick. Helt plötsligt var jag i en rymdraket och jag kunde styra den och allting.

Det var massor av stjärnor och galaxer. Jag stannade rymdraketen och klev ur.

Jag började utforska planeten. Den var gropig och häftig. Tänk hur det skulle vara att bo här. Det är min största önskan. Men jag får nöja mej med att vara här ett litet tag. Det var massa rymdmonster och konstiga saker.

-Hej jag heter Trullix, sa en konstig varelse.

-jaha sa jag. Bor du här, sa jag.

-Vad skulle jag annars bo” sa hon.

-Vad heter du, sa hon. Jag heter Ella, sa jag.

-Jaha vad gör du här, sa Trullix. Jag ska göra ett hemligt uppdrag, sa jag.

-Snälla berätta det,hon.

-Okej men lova att inte berätta det för någon, viskade jag.

-Okej jag lovar, sa Trullix.

Jag ska se om det finns liv på planeten karrapunus, sa jag.

-Oj, vad häftigt, får jag hänga med, sa Trullix. Om du vill kan du åka över med min rymdraket och titta om det går att vara där, sa jag. Ja! Gärna, sa Trullix. Vi åkte till karrapunus och stannade där. Trullix gick ut. Hon stannade där. Jag fick ropa på henne.

-Trullix, Trullix, ropade jag. Var är du.

-Kom hit Ella, skrek Trullix. Man kan bada i godis. Först trodde jag Trullix skämtade men det gjorde hon inte. Ett helt berg av godis. Jag trodde inte mina ögon. Sen hoppade jag i och vi badade och badade. Sen efter några timmar hade vi byggt ett paradys. Det vara massa godis djur, glass, hajar,Hästar, hamburgare, delfiner och man kunde bo där . Varje år kom det massor av människor från jorden. Jag och Trullix bodde i ett jätte fint hus. Med massa blommor godis glass och katter, hundar och hästar. Man fick rida och äta godis gratis. Man kan ha kalas där och alla på hela jorden kom nästan dit. Vi märkte inte när några utomjordingar kom. Det var först när Trullix nyckel blev stulen. Alla började att leta.

Överallt. I godishavet i hajarnas och delfinernas bassäng. I stallet i poolerna i havet överallt. Till slut hittade han som säljer biljetter till tivolits fotspår. Vi följde dom till en annan planet till en grotta till två

gångar. Vi tog den högra. Den var mörk och läskig, med massa spindlar och ormar och massa läskiga skrik.

- Hjälp, sa Trullix. Fy vad läskigt, sa hon. Ta det lugnt, sa jag. Vi är ju två, nickade Trullix. Vi fortsatte vi såg mer fotspår. vi kom till en mystisk bäck som rann. Vi stannade och började dricka. Det var gott. Sen plötsligt

hörde vi steg bakom oss.

– hjälp, pep Trullix. Någon tog tag i min tröja. Sen tog någon på oss ögonbindel. Sen när vi fick titta igen så stod ett troll framför oss. Vad gör ni här, sa han.

– vi letar efter några nycklar, stammade jag. Då har ni kommit till fel ställe, sa trollet.

– Snälla döda oss inte, pep Trullix. Dom slängde in oss i ett mörkt rum. Vi hör de hur någon låste rummet. Vi kommer aldrig att hitta nycklarna, snyftade Trullix. Jodå, det kommer vi visst, sa jag.

-Titta,skrek Trullix, ett fönster, nu kan vi komma ut.

-Sch, sa jag, dom kan höra oss. Jag hittade en såg och en hammare. Nu kan vi komma ut. Trullix började såga och hamra. Sen kunde vi komma ut. Vi fick smyga för det var vakter över allt. Sen! Såg vi nycklarna på en krok.

-Titta, sa jag. Trullix tog nycklarna. Vi sprang. Men några vakter såg oss. Vi fick springa och springa. Till slut kom vi till ett stup, vi sprang och hoppade över..... trodde jag, utan Trullix. Trullix bara stod där.

-Kom kom , skrek jag. Men Trullix vägrade. Vakterna kom. Hon tog sats, och hoppade, hon hoppade. Vi fortsatte att springa. Men vakterna var inte där. Sen när vi kom tillbaka undrade alla var vi varit.

-På äventyr, sa Trullix. Sen fick vi mata djuren och börja sälja. Men helt plötsligt befann jag mej i det där rummet där jag önskade att jag ville åka till karrapunus. Sen var jag helt plötsligt på skolgården. Jag gick in i klassrummet. Där satt alla och flina.

– Oj vad länge du var på toan, flamsade alla.

– Har du skolkat, sa Linus. Åh, vad pinsamt, tänkte jag. Pinsamt, pinsamt, pinsamt, pinsamt, pinsamt, åh gud vad pinsamt.

– Sätt dej och jobba matte nu, sa fröken. Generat satte jag mej ner och jobbade matte. Äntligen ringde det ut. äntligen är skolan slut. När jag kommer hem ska jag skriva på bloggen. Igen i hela världen har gjort detta som jag har. Ska jag berätta detta för Mia. Nej det får bli hemligt. På bloggen skriver jag detta: jag har gjort det som igen har gjort. Jag har varit i rymden och ni kanske inte tror mej, men det är sant. Det kom en önskemaskin till skolan. Och vet ni vad jag gjorde, det kan ni nästan lista ut. slut